

Predestinaatio

Mitä se tarkoittaa? Kuka pelastuu? Onko pelastuminen, tai tuhoutuminen päätetty ennakolta jokaisen ihmisen kohdalta?

Predestinaatiolla tarkoitetaan Jumalan tekemää iankaikkista valintaa. 1500-luvulla Reformoidun kirkon perustaja *Jean Calvinin* mukaan Jumala on päättänyt etukäteen kenet hän pelastaa, ja kenet hylkää kadotukseen. Calvinista oli kauhistuttavaa, että Jumala olisi luonut jotkut ihmiset pelastumaan ja muut kadotukseen. Calvin kehitti tältä pohjalta sittemmin jyrkän niin sanotun **kaksinkertaisen predestinaatio-opin**, jonka mukaan **Jumala on luonut toiset ihmiset pelastusta varten ja toiset kadotusta varten**. Kalvinistista perintöä ovat käsitykset vastustamattomasta armosta ja oppi siitä että ennaltavalittujen on mahdotonta luopua (ns. kerran pelastettu – aina pelastettu -oppi).

Miten tämä olisi yleistettävissä kaikkiin ihmisiin? Mitä merkitystä olisi silloin Kristuksen lunastustyöllä? Entä ihmisen *vapaalla valinnalla, vapaalla tahdolla?*

Raamatussa on kuitenkin kohtia, joista ilmenee, että Jumala on jo ennen aikojen alkua **valinnut** tietyt henkilöt palvelustyöhönsä ja sitä kautta pelastukseen. Jumala on armosta ja omien aivoitustensa mukaan valinnut ihmiskunnasta pelastettujen joukon, jonka Hän on määrännyt edeltäkäs in iankaikkiseen elämään. *"Hänessä me myös olemme saaneet perintöosan, ollen siihen edeltä määrätty hänen aivoituksensa mukaan, hänen, joka vaikuttaa kaikki oman tahtonsa päättämän mukaan, että me olisimme hänen kirkkautensa kiitokseksi"*. (Ef. 1: 11,12). Jumala on siis edeltä käsin määrännyt joukon ihmisiä pelastukseen. Tätä voisi kutsua *positiiviseksi pelastusmääräykseksi*. Entä onko vastaavasti olemassa Jumalan negatiivista pelastusmääräystä? Ei ole. Jumalan ennaltamääräminen ei sisällä kadotustuomiota; ketään ei siis ole edeltämäärätty kadotukseen. Jumalahan toivoo, että kaikki

ihmiset katuksivat ja pelastuivat. Sitä vartenhan Jeesuskin julisti evankeliumia, että ihmiset tekisivät oman pelastukseen johtavan valintansa evankeliumin sanoman kuultuaan.

Predestinaatiota puoltaa – ainakin tiettyjen Jumalan valittujen osalta – Room. 8:29 *"Sillä ne, jotka hän on edeltätuntenut, hän on myös edeltämäärännyt Poikansa kuvan kaltaisiksi, että hän olisi esikoinen monien veljien joukossa; 30 mutta jotka hän on edeltämäärännyt, ne hän on myös kutsunut; ja jotka hän on kutsunut, ne hän on myös vanhurskauttanut; mutta jotka hän on vanhurskauttanut, ne hän on myös kirkastanut"*. – Valitutkin voivat luopua uskostaan. Mat. 24:24 puhuu lopun ajoista: *"Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin."* Ehkä tunnetuin valittu luopuja oli Juudas Iskariot, yksi Jeesuksen apostoleista. Kun luemme Raamattua, voimme monesta kohdista päätellä, että kaikkia ihmisiä koskeva predestinaatio ei voi olla Jumalan tahto:

– Raamattu vakuuttaa, että viimeisellä tuomiolla kukin tuomitaan tekojensa mukaan. Tämähän olisi tarpeetonta jos kerran tekomme olisivat ennalta määrättyt. Valitut eivät voisi luopua uskostaan.

– Hyvät ja pelastukseen määrättyt ihmiset eivät tarvitsisi sitä kilvoittelua ja Raamatun ohjausta mitä Jeesuskin painotti.

– Jumala varoittaa tulevista rangaistuksista etukäteen kertomalla niistä profeetoilleen; miksi Hän tekisi näin jos tapahtumat olisivat ennalta määrättyt?

Roomalaiskirjeen 8. luvun mukaan Jumala on 'edeltä tuntenut ja määrännyt, valitsemansa ihmiset vanhurskauteen. Vaikka Jumala

valitsi tietyt ihmiset, valinta kuitenkin edellyttää Kristuksessa pysymistä. Joh 15:4 *"Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Niinkuin oksa ei voi kantaa hedelmää itsestään, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään, ellette pysy minussa. 15:6 Jos joku ei pysy minussa, niin hänet heitetään pois niinkuin oksa, ja hän kuivettuu; ja ne kootaan yhteen ja heitetään tuleen, ja ne palavat."* 2 Piet 1:10 muistuttaakin tästä: *"Pyrkikää sentähden, veljet, sitä enemmän tekemään kutsumisenne ja valitsemisenne lujaksi; sillä jos sen teette, ette koskaan lankea;"*

Onko Jumalan predestinaatio kaikenkattava? Edellisestä kävi jo ilmi, että valittujenkin on ponnisteltava saadakseen kutsumisensa ja valitsemisensa tehdyksi lujaksi ja pysyväksi. Eikö sitten muilla ihmisillä, joita ei ole ennalta kutsuttu ja valittu, ole mahdollisuutta tulla Jumalan lapsiksi? Jumalahan haluaa kaikkien pelastuvan.

Joh 1:12 *"Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän [Jeesus] antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä"*

Apt 10:34 Niin Pietari avasi suunsa ja sanoi: *"Nyt minä totisesti käsitän, ettei Jumala katso henkilöön, 35 vaan että jokaisessa kansassa se, joka häntä pelkää ja tekee vanhurskautta, on hänelle otollinen".*

Muutkin voivat uskoa ja pelastua, ei ainoastaan ennen maailman luomista valitut yksilöt. Tai sitten on niinkin, että valitut voivat harhautua pois Kristuksen uskosta: Mat 24:24 *"Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista, **valitutkin.**"*

Valitutkin voivat luopua, kuten Raamattu kertoo tulevan

tapahtumaan antikristuksen ja väärän profeetan vaikutuksen johdosta. Viimeisinä päivinä Jumala "Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen, (2 Tes 2:11), jonka aikaansaa antikristus, "tuo, jonka tulemus tapahtuu saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla ja tunnusteilla ja ihmeillä" (jaa 9).

Ef. 1:13 *"Hänessä on teihinkin, sittenkuin olitte kuulleet totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin, uskoviksi tultuanne pantu luvatus Pyhän Hengen sinetti, 14 sen, joka on meidän perintömme vakuutena, hänen omaisuutensa lunastamiseksi – hänen kirkkautensa kiitokseksi."* – Joku tutkija on näihin jakeisiin viitaten lausunut, että jos joku on ennalta määrätty (predestined) aina ennen aikojen alkua, niin mitä tarvetta on silloin saada vakuus pelastumisesta? Jos joku todella uskoo predestinaatioon, jossa pelastus on määrätty jo kauan etukäteen, hän ei pidä efesolaiskirjeessä mainittua Jumalan sinettiä tarpeellisena. Yritin edellä osoittaa, että pelastumiseksi on Jumalan sinetistä ja valinnasta huolimatta jatkuvasti kilvoiteltava. Ja huomattakoon, että Jumala on predestinoidut myös valittujen luopumisen. Ei Paavalikaan voinut olla varma valintansa pysyvyydestä ilman ponnisteluja sen säilyttämiseksi. Hän kirjoittaakin Fil 3:11 *"jos minä ehkä pääsen ylösnousemiseen kuolleista. 12 Ei niin, että jo olisin sen saavuttanut tai että jo olisin tullut täydelliseksi, vaan minä riennän sitä kohti, että minä sen omakseni voittaisin, koska Kristus Jeesus on voittanut minut."*

Miksi apostolien usko oli niin heikko?

Mat. 10:7 *"Ja missä kuljette, saarnatkaa ja sanokaa: 'Taivasten valtakunta on tullut lähelle.'* 8 ***Parantakaa sairaita, herättäkää kuolleita, puhdistakaa pitalisia, ajakaa ulos riivaajia. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa."***

Jeesus lähetti kaksitoista opetuslastaan julistamaan Jumalan valtakuntaa ja parantamaan sairaita. Heillä oli valta parantaa ja jopa herättää kuolleita. Kun Jeesus oli ristiinnaulittu ja

Hänen oli määrä nousta kolmantena päivänä kuolleista, apostolit eivät saattaneet sitä uskoa. Apostolit olivat todistaneet Lasaruksen herättämistä kuolleista, mutta miksi heillä – näillä jo ennen aikojen alkua valituilla ja määrättyillä – ei ollut uskoa siihen, että Jumala herättäisi myös Jeesuksen kuolleista? Vasta itse nähtyään ylösnousseen Jeesuksen ja naulojen jäljet Hänessä, he uskoivat ylösnousemuksen tapahtuneen. Heidän uskonsa sai sinetin kun Pyhä Henki tuli heidän päälleen.